

Lausanne, sobota 16. ledna 2016

Jurta postavená na parkovišti jedné školy . . .

Během noci napadl sníh. Je chladno. Přijdou děti do cirkusu?

Rodiny se začínají hrnout (na představení) .

Dvě osoby, dva herci na stoličce oznamují uzavření sálu. Vstup a zařízení v jurtě mají svůj vlastní řád a budou událostí zcela pro sebe. První kolo té magie: Každý lístek se stává jmenovitým místem.

Pochopila jsem, že pod tím šapitó nebudeme pouze čísla.

Pozoruji dámu, která budí moji zvědavost od té chvíle, kdy jsem s ní zkřížila pohled u pokladny. Držím se stranou a pozoruji způsob, kterým přijímá každé dítě. Jsou různého věku a tělesné výšky, ale tato dáma se ke každému uctivě sklání, aby mu předala správnou vstupenku a svěřila hosta pánovi u vchodu do jurty. Ten již návštěvu zavede na příhodné místo.

Co je to za cirkus v němž se herci ubírají k publiku a ne naopak?

Když čekám na své pořadí, mám ještě čas pustit se do konverzace se svým sousedem. Svěřuje se mi: Ta dáma je velmi pozorná vůči svému protějšku. Ano, má tak prostý a pokorný výraz, odpovídám, a ten pohled . . má zvláštní pohled . . . pozoroval jste, jak osobitě umí přijímat ty děti? Udělala z nich osobnosti (tedy vlastně herce) dříve než se stanou diváky, vytvořila s nimi vztah již před stanem, chce nás k sobě připoutat svým pohledem. Význam a smysl představení začaly již zde.

Čeká mě moje místo. Přivlastňuji si je. Můj souseď před vstupem je umístěn vedle mne. Pokračujeme tedy v našich rozpravách. Obdivujeme stavbu jurty, její konstrukci, vikýř, kterým lze vidět modrou oblohu. Dvojnásobně se propadám do dětství, do doby kolébaného vlněmi dřeva, krby, jednoduchosti, toho podstatného. Sleduji obtížnost té montáže a sestavení každého malého kousku toho „postaveného domu“. Řemeslníci více než umělci? U řemeslníků, tam se nic nepodceňuje, všechno může posloužit, aby se všechno změnilo v službu. Jsem toho svědkem, vyrostla jsem v rodině tesařově !

Podívejte se, lehce dloubnu svého souseda, na ty všechny tváře nakreslené na oponě! Ano, jejich pohled . . Jde o symbolismus, zrcadlení? . . a tam, ten šašek vstupuje na scénu a má stejné reakce! Dívá se na každou tvář oživenou nebo opravdu neživou? . . . na výzdobu . . . raduje se, i já se raduji.

Pobavena a dojata tím divadlem těžkého a složitého provedení nemohla jsem se zdržet dojetí při poslechu závěrečné písně, když jsem viděla ty dvě statečné bytosti, jak vydávají to nejlepší ze sebe, aby nám věnovali pro tu chvíli prostor radosti a aby zatřáslí naším svědomím navždycky.

Milá Lenko, milý Alberto, měli jste úspěch.

Ten den jste mi dali sílu, kterou si přeji také vám poslat se slovy: D Í K Y !!!
za to, co představujete a za všechno, co děláte.

(Dobré pokračování) = Jen tak dál !!
